

stelt Standpunkt, at bevise det omhandlede Andragende til Finantsministeren. Et fra Forpagternes Standpunkt ville disse sandsynligvis også funne itaa sig ikke saa lidt bedre ved at tage imod en mindre Godtgjørelse strax end imod en maaesse noget større Godtgjørelse, ester at de have maattet fortæge en Proces. Med disse Ord skal jeg understøtte det omtalte Forslag;

Staben: Det er i Anledning af Andragendet under Nr. 26, som er indgivet af Møller N. C. Barkentin i Binderup, Mølle, hvori han andrager om Erstatning for det Tab, der er paaført ham ved Indførelsen af den danske Lovgivning i de forben til Hertugdømmet Slesvig, hørende Distrikter, at jeg har tilladt mig at hegjere Ordet. Dette Andragende er i sin Tid indleveret her i Thinget af mig, og da Møllen er høftende i min Valafreds er jeg temmelig noje fændt med det Forhold, som der omhandles. Det cærede Thing vil imidlertid heller ikke være ubefjendt med dette Forhold, thi dette Andragende er jo som den cærede Ordfører udtalte en Gjenganger fra i Fjor. Forrige Åar blev det indstillet til Vedtagelse af et Mindretal i Finantsudvalget, men ved Afstemningen faldt det med 33 St. imod 30. Eagen har ogsaa tidligere været på Omtale ved en Førespørgsel, som blev stillet af det cærede Medlem for Vro (Stenstrup) og mig i Sessionen 1868—69 til den daværende Indenrigsminister. Idet jeg før en Del kan henvisse til mine tidligere Udtalelser, kan jeg desfor satte mig i Korthed, men jeg fror dog det vil være nødvendigt at opfriske Noget angaende denne Tag i det cærede Things Erindring. Binderup Mølle var ligesom alle andre Møller i Hertugdømmet Slesvig, tidligere en Domaine. Ved Kontrakt af 14de Mai 1844 blev den bortført som en Arveforpagtningsmølle med Maletvængsret fra hele det Mølle tillagte Evangelidistrik og med Møllehoveti fra samtlige Debøere i Evangelidistriket imod en konstant Ejebetum og med Haaleg af en aarlig Ration af 350 Rd. Dette Arveforpagtningsforhold blev senere ophevet ved en Kontrakt med Regjeringen af 8de August 1865, hvor-

ved Møllen overgik til fri Ejendom. Forordningen af 6te Februar 1854 aflaggede Mølletrang og Møllehoveti i Slesvig, og Binderup Mølle fik i den Anledning en Nedscettelse af 106 Rd. 65 b. i den aarlige Ration, medens Resten af det omhandlede Ration endnu svares af Møllen som en Fordeborgsaftift med en Sum af 243 Rd. 31 b. Saalænge de slesvigiske Løve gjaldt for Binderup Mølle, funde en saadan Fordeborgsaftift svares, da disse ikke tillode Opførelsen af nye Møller undtagen under særlige Omstændigheder. Forordningen af 26de Februar 1854 tillod vel i sin §. 10 Opførelsen af nye Møller, men dette lunde kun ske hvor der bevislig var Maletrang tilføede, og det skulle da ske efter Koncession og imod at erlægge 25 Rd. pr. Kværn, hvilket jo er langt fra at være Møllefrihed. Men nu kommer den danske Lovgivning, idet Loven af 16de Februar 1866, den saakaldte Inforporationslov, bestemte, at efter den 1ste April 1867 skulle alle de danske Løve gjelde i de inforporerede Distrikter, altsaa ogsaa Loven af 14de April 1852 om Privilejene for Møllenceringen. Denne Lov siger jo, at i Året 1862 skal Møllenceringen være aldeles fri i hele Kongeriget. Nu skalde man jo synes, at det vilde have været rigtigt, om Loven af 16de Februar 1866 havde bestemt, at forend efter 10 Åars Forløb, altsaa først til 1ste April 1877, skulle Møllenceringen ikke være fri i de indlemmede Distrikter, saa at de derværende Møller, ligesom Møllerne i Kongeriget, kunde have en langere Tid at forberede sig paa en saa gjenemgangende Forandring. Dette ffete imidlertid ikke, og jeg antager, at der maal ligge en Forglemmelse til Grund, derfor, thi dersom Spørgsmålet var blevet reist her i Thinget, vilde visinok Ingen have været svaret sig ved at give disse saa Møller de samme Rettigheder, som man tilstod Kongerigets Møller. Man gav saaledes fun de slesvigiske Møller lidt over 1 Åars Frist, indtil Møllefriheden trædte fuldstændig i Kraft. Loven af 14de April 1852 gav endvidere de danske Møller Frihed for Ræringeskatt, idet den borttog Møllestykkehartforsnet; dette funder ikke komme de slesvigiske Møller til Gode, thi de havde intet Mølle-